

Tomáš Janovic

HODINA PÍSANIA

Aký to buchot v zošite?
A potom nárek ...á ... á ... á ...
Otvoríte ho a zočíte –
v zošite spadlo veľké A.

Potklo sa vari?
Ba nie!
Zle bolo načarbané.
A celkom krivo.
Žuch!
V zošite nastal ruch.

Pomóóóc!
Veď naše A
nohu má odlomenú,
ruku má vylomenú,
hlavu má naklonenú.

Kým žiaka napomenú,
je A už v sadre.
Od hlavy až po päty.
Čo bude ďalej?
Jaj, ale som napätý!

Pol roka bude sedieť vo vozíku,
a potom pôjde na liečenie do
Piešťan.

Tam (asi po sto piatom cviku)
lekár mu povie:

„Teraz opatrne vstaň.
A pomaly – už nemáš telo mladé -
prejdi sa
po piešťanskej kolonáde.“

A pobehnúť chce... Beda, to sa nedá.
A zrazu vidí – je tu celá abeceda.
Aj B, aj C,
aj D, aj I, aj T.

A každé písmenko je dobité a modré
ako slivka
a o palici krivká.

Potkli sa vari?
Ba nie!
Zle boli načarbané.
Kde?
V prvej triede jednej školy.
Ach, každý krok ich teraz bolí.
Dvadsaťpäť invalidov z abecedy...
A nikto v triede
ani slzu nevycedí!